

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3241/2022
25.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јордан Величков, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 767/2020 од 07.07.2021. године, у седници одржаној 25.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 767/2020 од 07.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 767/2020 од 07.07.2021. године, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П 4661/2019 од 19.11.2019. године тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга за извршене адвокатске услуге исплати појединачно опредељене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате ближе наведене као у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 28.480,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 22.02.2013. године, а вредност предмета спора је 222.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Врховни касациони суд је имао у виду да је побијана одлука преиначена, у ком случају би ревизија била увек дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ставри, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић